

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/352/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618206032
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičiková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618206032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičikovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobkyne M. H., J.. XX.X.XXXX, N.Á. J. I., O. XXXX/XA, zast. Advokátska kancelária Bečarik & partners, s.r.o., Spišská Nová Ves, Letná 37, IČO: 47 253 126, proti žalovaným 1) Z. A., nar. X.X.XXXX, N. E., 2) N. O., nar. X.X.XXXX, 3) O. O., J.. XX.X.XXXX a 4) S. A., J.. XX.X.XXXX, všetkých bytom N. E. XXX, všetkých zast. JUDr. Romanom Škerlíkom, advokátom, Advokátska kancelária, Spišská Nová Ves, Letná 61, o zaplatenie 45.000 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobkyne a žalovaných proti rozsudku 7C/46/2018-245 z 15. 7. 2019 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku I. o povinnosti žalovanej v 2. rade zaplatiť žalobkyni 21.300 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 21.300 eur od 22. 11. 2018 až do zaplatenia a vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti vo vzťahu k žalovaným v 1., 3. a 4. rade.

V zostávajúcej zamietajúcej časti vo výroku II. a vo výroku III. o trovách konania zrušuje rozsudok a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalovanej v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku sumu vo výške 21.300,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 21.300,- eur od 22. 11. 2018 až do zaplatenia, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a III. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa pred súdom, podanej uňho 8. 10. 2018 domáhala a v zmysle zmeny žaloby, pripustenej súdom 5. 6, 2019 proti žalovanej v 2. rade uloženia povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 11.300 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.300 eur od 14. 10. 2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.000 eur od 23. 12. 2016 do zaplatenia a proti žalovanej v 1. rade a žalovanému v 4. rade uloženia povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť jej sumu 23.700 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13.700 eur od 14. 10. 2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.000,- Eur od 15. 10. 2016 do zaplatenia, proti žalovanej v 2. rade a žalovanému v 3. rade uloženia povinnosti spoločne a nerozdielne jej zaplatiť sumu 11.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.000 eur od 14. 10. 2016 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.000 eur od 15. 10. 2016 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania v rozsahu 100 %. Súd z odôvodnenia žaloby, z dôkazných listín k nej predložených, z písomných vyjadrení strán sporu, z vyjadrení v replike a duplike a k nej predložených dôkazných listín, vzal za preukázané, že v konaní nie je sporné tvrdenie žalobkyne a jej dcéry N. O., že došlo k odpredaju bytu, ktorého výlučnou vlastníčkou bola žalobkyňa, a následne bola suma 45.000

eur, ako uvádza v čestnom vyhlásení z 30. 6. 2017 žalovaná v 2. rade, teda cena za odpredaj bytu, použitá z časti na kúpu a z časti na rekonštrukciu rodinného domu. Z obsahu kúpnej zmluvy z 12. 10. 2016, ktorej predmetom bolo zakúpenie rodinného domu v N. E., mu vyplynulo, že kúpna cena bola dohodnutá na sumu 1.300,- eur, pričom v tejto cene bola zahrnutá cena za dom v N. E. (na LV uvedené ako byt, jedná sa v prírode o dvojdom), pričom kúpna cena bola predávajúcej uhradená prevodom peňažných prostriedkov z účtu kupujúcej v prospech účtu predávajúcej vo VÚB, a. s. Z výpovedí strán sporu, a to žalobkyne a žalovanej v 2. rade, súd zistil, že k zakúpeniu domu v N. E. došlo na základe ústnej dohody medzi žalobkyňou, teda matkou a žalovanou v 2. rade - N. O., ako dcérou. Obsahom dohody malo byť zlúčenie domácností potom, čo žalobkyňa odpredá byt a za takto získané peniaze sa kúpi nová nehnuteľnosť, v ktorej bude bývať žalobkyňa s deťmi nebohého syna a dcéra N. so svojimi deťmi. So súhlasom žalobkyne boli prevedené dcérou N. prostredníctvom internetbankingu a za použitia mobilného telefónu žalobkyne na účet S. A. a syna O. finančné prostriedky spolu vo výške 35.000 eur a zvyšok sumy 10.000 eur boli potom z účtu žalobkyňou vybrané na rekonštrukciu rodinného domu. Tieto skutočnosti neboli v konaní sporné a boli výpoveďami strán zhodne potvrdené. Sporná bola otázka kúpnej ceny domu a hlavne tvrdenie žalovanej N. O., že s matkou sa dohodla, že dom bude napísaný v jej výlučnom vlastníctve, až neskôr, keď deti nebohého brata nadobudnú plnoletosť, bude prepísaný na ne a na jej dve deti, každému v 1/4. Žalobkyňa toto tvrdenie dcéry popierala. Navrhovala dcére, aby dom prepísala na ňu, alebo aspoň polovicu domu. Pokiaľ nie, žiada od nej vrátenie sumy 45.000 eur, ktoré investovala do kúpy a rekonštrukcie domu. Na preukázanie sporných tvrdení strán sporu súd vypočul žalobkyňu, žalovaných, pripojil k veci dôkazný spis OR PZ v Spišskej Novej Vsi, odboru kriminálnej polície ORP-231/2-VYS-SN-2018, spis tunajšieho súdu sp. zn. 14P/115/2018. Z predmetného vyšetrovacieho spisu súd zistil, že 21. 3. 2018 podala žalobkyňa na OR PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Spišskej Novej Vsi oznámenie o skutočnostiach, ktoré nasvedčujú, že bol spáchaný trestný čin podvodu podľa § 221 Trest. zák., resp. trestného činu sprenevery podľa § 213 Trest. zák., resp. iného trestného činu. Z obsahu podania mu vyplynulo, že toto je podobného obsahového znenia ako predmetná žaloba a žalobkyňa sa predmetným oznámením domáhala aj vyplatenia sumy 45.000 eur od dcéry N.. Trestné stíhanie bolo uznesením zo 14. 1. 2019 zastavené, nakoľko bolo nepochybné, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, sa nestal. Z uvedeného vyšetrovacieho spisu a Z. A. súd vzal za preukázané, že rodinný dom bol odpredaný za sumu 1.300 eur, nakoľko bol veľmi schátralý, ktorá uviedla, že suma 35.000 eur, ktorá bola poslaná na účet jej manžela, bola použitá pri vyplácaní stavebného materiálu, majstrov na stavbe, vývozu sutín a pod. Pre rekonštrukciu domu nebol robený žiaden rozpočet. K uvedeným rekonštrukčným prácam boli vypočutí svedkovia K. X., S. Š. M. Z. Ž., ktorí zhodne uviedli, že pracovali na rekonštrukcii rodinného domu v N. E. majiteľky N. O.. Peniaze za práce boli vyplácané v hotovosti prevažne Z. A., bez akýchkoľvek písomných dohôd o vykonaní práce. Všetko prebiehalo ústne. V odôvodnení zastavujúceho uznesenia (v jeho závere) sa, o. i., uvádza, že nedošlo k naplneniu znakov trestného činu podvodu, že z výsluchov S. O.Q. vyplynulo, že medzi ňou a matkou bolo dohodnuté, že nehnuteľnosť v N. E. bude zapísaná na jej meno, čo bolo podmienkou pri dohadovaní o tom, že sa rodiny presťahujú do spoločného bývania, ktoré tvrdenia potvrdili výpoveďami Z. A., O. O. M. S. O. a rovnako samotná poškodená svojimi rozpormi vo výpoveďiach ohľadom kúpy nehnuteľnosti v N. E.. Z výsledkov vyšetrovania vyplynulo, že dom bol odpredaný za sumu 1.300,- eur a rekonštruovaný na základe „neobvykle“ vykonaných finančných transakcií vo výške spolu 35.000 eur, ktoré boli zasielané na účet S. A., pričom výpoveďami svedkov bolo potvrdené, že títo pracovali na danej rekonštrukcii, za čo od Z. A. zobrali peniaze. Súd pri právnom posúdení predmetnej žaloby vychádzal podporne aj z vyššie uvedených záverov uznesenia OR PZ v Spišskej Novej Vsi, ktoré boli vo svojej podstate zhodné s výpoveďami a dôkazmi vykonanými v tomto občianskoprávnom konaní. Po vykonanom dokazovaní, vychádzajúc z § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 ods. 2 a § 450 ods. 1 Obč. zák. (ich znenie citoval) urobil záver, že nárok žalobkyne je dôvodný, čo do základu len voči žalovanej v 2. rade, a to z dôvodu vznesenia námietky nedostatočnej pasívnej legitímácie žalovanými v 1., 3. a 4. rade. Poukázal na to, že z dôvodu vznesenej námietky premlčania je nárok dôvodný čo do výšky voči žalovanej v 2. rade len čiastočne. Z obsahu žaloby a z vykonaného dokazovania usúdil, že spor sa týka konfliktu medzi žalobkyňou, matkou, a jej dcérou N. O. - žalovanou v 2. rade. Z výpovede žalobkyne a žalovanej v 2. rade vzal za preukázané, že medzi nimi bola uzavretá ústna dohoda, v zmysle ktorej žalobkyňa s maloletými deťmi po neb. synovi O. H., po odpredaji jej bytu pôjde bývať spolu s dcérou N. a jej deťmi S. a O. do spoločne zakúpenej nehnuteľnosti, ktorou mal byť nejaký dom v blízkom okolí pri Spišskej Novej Vsi. Z dokazovania mu ďalej preukázateľne vyplynulo, že žalovaná v 2. rade odkúpila od žalovanej v 1. rade rodinný dom (resp. byt v rodinnom dome), ktorého sa stala výlučnou vlastníčkou. Z dokazovania v tomto, ako aj v trestnom konaní mu vyplynulo a súd uveril výpoveďiam matky aj dcéry, že dom sa najprv prepíše na dcéru N. O., k čomu reálne aj došlo. Sporné boli výpovede žalobkyne a žalovanej v 2. rade,

aký mal byť ďalší postup pri disponovaní s vlastníctvom k rodinnému domu, kedy žalobkyňa opakovane tvrdila, že dohoda mala znieť tak, že dom mal byť prepísaný po realizácii kúpnej zmluvy následne na ňu, ako na výlučnú vlastníčku. Dcéra N.. O. tvrdila, že dohoda mala znieť tak, že nehnuteľnosť sa po nadobudnutí plnoletostí detí po nebohom synovi a bratovi O. H., J.. X. XX. XXXX, L.. XX. X. XXXX, prepíše v polovici na nich a druhá polovica sa prepíše na deti žalovanej v 2. rade. Ani jedna strana sporu súdu nepredložila relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali pravdivosť tvrdenia tej-ktorej strany. Žalobkyňa sa predmetnou žalobou dožadovala vrátenia sumy 45.000 eur titulom vložených investícií do kúpy a následnej rekonštrukcie rodinného domu, pričom pred podaním žaloby vyzývala žalovanú v 2. rade, aby uskutočnila prepis predmetnej nehnuteľnosti na jej meno. Nakoľko však k tomu nedošlo a nehnuteľnosť je naďalej vo výlučnom vlastníctve N.. O., žiadala vrátenie investovaných peňazí do cudzej nehnuteľnosti. Z vykonaného dokazovania mal súd zrejmé, že žalovaná v 2. rade k prepisu nehnuteľnosti na žalobkyňu nepristúpila, táto neprijala v tomto konaní jej návrh na uzavretie zmluvy, v zmysle ktorého sa dom prepíše na všetky štyri deti - jej vnúčatá, preto súd v závere ustálil, že žalovaná v 2. rade sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila. Preto súd určil žalovanej v 2. rade povinnosť vrátiť žalobkyňi v zmysle § 451 Obč. zák. žalovanú sumu titulom bezdôvodného obohatenia. V danom prípade mal naplnené ust. § 451 ods. 1, 2 Obč. zák., nakoľko z dokazovania vzal za preukázané, že žalobkyňa poskytla žalovanej v 2. rade plnenie bez právneho dôvodu, resp., pokiaľ medzi nimi existovala dohoda o následnom prepise domu, či už na ňu, alebo na jej štyri vnúčatá, od tohto právneho úkonu žalobkyňa platne odstúpila a tým privodila zrušenie takejto ústnej dohody. Žalovaná v 2. rade prepísaním nehnuteľnosti na seba nadobudla spolu s ňou aj peňažné plnenie od matky vo výške 45.000,- eur, tým, že nadobudla zakúpenú nehnuteľnosť len do svojho výlučného vlastníctva, pričom predmetné finančné prostriedky boli žalobkyňou poskytnuté prevodmi z jej účtu na účty S.. A. M. O.. O., a následne boli použité na kúpu a rekonštrukciu zakúpenej nehnuteľnosti. Z listinného dôkazu - čestného vyhlásenia žalovanej v 2. rade z 30. 6. 2017, súd vzal za preukázané, že žalovaná v 2. rade týmto prehlásením potvrdila, že peniaze, ktoré jej matka nadobudla za odpredaj bytu - celá suma vo výške 45.000,- eur, bola použitá na kúpu rodinného domu v N. E.. Z uvedeného, ako aj z výpovede strán sporu, súd ustálil, že celá suma 45.000 eur bola vložená na kúpu a rekonštrukciu rodinného domu, nielen suma 35.000 eur, ako tvrdila žalovaná v 2. rade. Voči žalovaným v 1., 3. a 4. rade súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol ako nedôvodnú. V prípade týchto žalovaných mal zato, že žalobkyňa žiadnymi relevantnými dôkazmi nepreukázala, žeby žalovaní mali byť pasívne vecne legitimovanými subjektmi v tomto konaní. Z dokazovania mu jasne a zrozumiteľne vyplynulo a z výpovedí žalobkyne a žalovanej v 2. rade nebolo sporné, že manželka A. M. O.. O., teda syn žalovanej v 2. rade, všetky finančné prostriedky, ktoré boli poukázané na ich účty, použili prostredníctvom N.. O. a čiastočne aj prostredníctvom žalobkyne na kúpu a rekonštrukciu rodinného domu I. N. E.Š.. Súd v súvislosti s predmetným posúdením poukázal na výpoveď samotnej žalobkyne, či už v tomto konaní, alebo v trestnom konaní, kde potvrdila, že prevody z jej účtu sa diali s jej vedomím a súhlasom, boli realizované jej dcérou N.. O., za jej asistencie, použitím jej mobilného telefónu a s dispozíciou jej kreditnej karty. Z výsledkov dokazovania vzal za preukázané, že žalovaná v 1. rade, ktorá disponovala financiami vloženými na účet jej manžela, tieto použila na rekonštrukciu predmetného rodinného domu. Na jej účte žiadne financie od žalobkyne prevedené neboli, takže súd voči nej v celom rozsahu žalobu zamietol ako nedôvodnú. Žalovaný v 3. rade - syn žalovanej v 2. rade, vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že so svojím účtom, na ktorý bola prevedená suma od žalobkyne vo výške 10.000,- eur, nedisponoval. Predmetné vložené peniaze boli použité prostredníctvom jeho matky a žalobkyne na rekonštrukciu rodinného domu. Žalobkyňa túto výpoveď žiadnymi relevantnými dôkazmi nepoprela. Takže aj voči žalovanému v 3. rade súd žalobu zamietol. Ani voči tvrdeniu žalovaného v 4. rade, že všetky finančné prostriedky vložené z účtu žalobkyne na jeho účet boli použité na rekonštrukciu predmetného rodinného domu, žalobkyňa nepredložila žiadne relevantné dôkazy opaku jeho tvrdenia, preto zamietol žalobu aj voči žalovanému v 4. rade. Súd vyhovel žalobe čo do nároku voči žalovanej v 2. rade, avšak nevyhovel zmenenému žalobnému návrhu voči nej, čo do tam uvedenej výšky, nakoľko zást. žalovaných v 1. až 4. rade vzniesol dôvodnú námietku premlčania proti uplatnenému nároku. K vznesenej námietke súd uviedol, že žalobkyňa sa pôvodnou žalobou z 8. 10. 2018 I. výrokom domáhala od žalovanej v 2. rade zaplata sumy 11.300 eur s prísl. a III. výrokom zaplata sumy 10.000,- eur s prísl. spoločne a nerozdielne so žalovaným v 3. rade O. O., že 22. 5. 2019 podala návrh na zmenu žaloby, že na pojednávaní 5. 6. 2019 pripustil zmenu alternatívneho návrhu, v ktorom v porovnaní s pôvodným návrhom, kde žalobkyňa od žalovanej v 2. rade požadovala sumu spolu 21.300 eur, navýšila svoj nárok v bode III. zmeneného návrhu o sumu 1.000 eur a v bode II. alternatívneho návrhu o sumu 23.700 eur. Nakoľko zmena alternatívneho návrhu bola podaná 22. 5. 2019 (rozhodujúci je dátum podania návrhu, a nie dátum právoplatnosti uznesenia o jeho pripustení), súd predmetný nárok hodnotil ako bezdôvodné obohatenie. S poukazom na § 107 ods. 1 Obč. zák., urobil záver, že tento nárok

je premlčaný, nakoľko bol podaný po 2-ročnej premlčacej lehote od dátumu, kedy došlo k ukončeniu investícií do rodinného domu z financií poskytnutých žalobkyňou. Z výpovede žalobkyne a žalovaných v 1. a 2. rade súd vzal za preukázané, že nehnuteľnosť bola zrekonštruovaná čiastočne zo sumy 45.000 eur do konca r. 2016, teda do 1. 1. 2017. Uvedeným dátumom začala plynúť 2-ročná premlčacia lehota, v ktorej sa žalobkyňa mohla domáhať nároku na vrátenie peňazí vložených do investícií do cudzej nehnuteľnosti (Ďalšia rekonštrukcia po 1. 1. 2017 bola realizovaná z finančných prostriedkov žalovanej v 2. rade a z úveru, ktorý bol poskytnutý vnukovi žalobkyne - O. O.). Súd konštatoval, že pôvodný návrh bol podaný 8. 10. 2018, že žalobkyňa má nárok na vrátenie sumy žalovanej v pôvodnom návrhu, t. j. vo výške 21.300 eur. Nakoľko súd žalobu voči žalovanému v 3. rade zamietol ako nedôvodnú, uviedol, že žalobkyňa má nárok na vyplatenie celej sumy 10.000 eur, ktorej vyplatenia sa pôvodným návrhom domáhala spoločne a nerozdielne voči žalovanému v 3. rade a zároveň sumy vo výške 11.300 eur, ktorej sa domáhala v I. bode výroku pôvodného návrhu, ktorý bol podaný v zákonnej 2-ročnej premlčacej lehote. Zvyšný nárok v sume 24.700 eur (čo spolu s priznanou sumou 21.300 eur činí 45.000 eur, v celku preukázateľne vložených investície do nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej v 2. rade), ktorého sa žalobkyňa domáhala až doplňujúcim alternatívnym návrhom z 22. 5. 2019, po uplynutí 2-ročnej premlčacej lehote, zamietol ako premlčaný z dôvodu včas vznesenej námietky premlčania žalovanou stranou sporu. Vychádzajúc z § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. uviedol, že žalobkyňa sa pôvodnou žalobou od žalovanej v 2. rade domáhala zaplata 11.300 eur a 10.000 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne, a to zo sumy 1.300 eur od 14. 10. 2016, zo sumy 10.000,- eur od 23. 12. 2016 a z ďalšej sumy 10.000 eur od 15. 10. 2016. Nakoľko žiadnymi dôkazmi vymáhanie tohto nároku ohľadom príslušenstva od uvedených dátumov nepreukázala, súd priznal žalobkyňi zákonný úrok z omeškania len odo dňa nasledujúceho po dni, kedy žaloba vošla do dispozičného práva žalovanej. Táto prevzala žalobu 21. 11. 2018, od tohto dňa sa dostala voči žalobkyňi do omeškania, preto ju zaviazal k povinnosti zaplatiť 5 % úrok z omeškania zo sumy 21.300 eur odo dňa 22. 11. 2018. Vzal za preukázané, že žalobkyňa pred podaním tejto žaloby, ako od žalovanej v 2. rade, tak ani od ďalších žalovaných, písomne, ani ústne, vrátenie peňazí vložených na kúpu a rekonštrukciu spornej nehnuteľnosti spolu vo výške 45.000 eur (ani časti z tejto sumy) nikdy nepožadovala, že sa opakovane domáhala len prepisu spornej nehnuteľnosti do jej výlučného vlastníctva. Citujúc znenie § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z. z. uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania ku dňu 22. 11. 2018, kedy základná úroková sadzba bola vo výške 0,00 %, preto má žalobkyňa nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21.300 eur až do zaplata v zmysle § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. Citujúc znenie § 255 ods. 2 a § 257 C.s.p., uviedol, že žalobkyňa sa zmeneným návrhom domáhala zaplata 45.000 eur, že úspešná bola čo do zaplata 21.300 eur, že v konaní mala len čiastočný úspech, a to voči žalovanej v 2. rade. O týchto trovách rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a žiadnej strane právo na ich náhradu nepriznal. Žalovaní v 1., 3. a 4. rade boli v konaní úspešní, preto mali nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi. Súd o týchto trovách konania rozhodol podľa § 257 C.s.p. a žalovaným náhradu trov konania nepriznal, nakoľko vzal za preukázané, že u žalobkyne existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré ju k náhrade trov konania nezaviazal. Poukázal na to, že žalobkyňa je dôchodkyňa s mesačným starobným dôchodkom vo výške 325,70 eur, iný príjem nemá, nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani hodnotné hnutelné veci, okrem staršieho motorového vozidla, ktoré vzhľadom na jeho vek, má nepatrnú hodnotu. Býva v spoločnej domácnosti s dcérou N. O. - žalovanou v 2. rade, jej dvomi plnoletými deťmi a s dvomi maloletými deťmi - vnukmi O. M. J. H.Ý., ktorí jej boli rozsudkom súdu zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Okrem tohto konania je voči nej vedené aj konanie o zmene výchovného prostredia voči jej zvereným maloletým vnukom, na súde pod sp. zn. 14P/115/2018. V oboch konaniach je zastúpená advokátom, s čím sú spojené ďalšie výdaje, preto súd vyhovel jej návrhu a priznal jej oslobodenie od súdnych poplatkov v tomto konaní v celom rozsahu uznesením z 22. 10. 2018. Od uvedeného dátumu nezistil žiadne zmeny týkajúce sa jej sociálnych, majetkových a zárobkových pomerov, preto za použitia § 257 C.s.p. ju nezaviazal k náhrade trov konania voči žalovaným.

3. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa a žalovaní.

4. Žalobkyňa v odvolaní napadla rozsudok vo výroku II. a III., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a rozhodol o trovách konania z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Poukázala na to, že súd správne v rozhodnutí konštatuje a považuje za dokázané, že všetky finančné prostriedky žalobkyne vo výške 45.000 eur boli vložené do kúpy a rekonštrukcie domu, ktorý je vo

vlastníctve žalovanej v II. rade. Súd zamietol časť žaloby žalobkyne z dôvodu, že žalobkyňa navrhla zmenu petitu dňa 22. 5. 2019 a z tohto dôvodu prihladol na námietku premlčania uplatnenú žalovanými. K tomu uviedla, že sa o obsahu kúpnej zmluvy, ktorou sa kupoval dom v N.. E.I.D. (v liste vlastníctva uvádzaný ako byt, keďže sa jedná o dva rodinné domy spojené jednou spoločnou priečkou, čo súd správne vysvetlil), dozvedela až v januári 2018, keď jej túto zmluvu na jej požiadanie predložila žalovaná v 1. rade, čo okrem žalovanej v I. rade potvrdil aj žalovaný v 4. rade. Následne 26. 3. 2018 podala trestné oznámenie a v trestnom konaní vedenom OR PZ Spišská Nová Ves, ČVS: ORP-23112-VYS-SN-2018, žalovaná v I. rade, ako svedok, po začatí trestného konania až v priebehu roka (2018-vypovedala, že suma vo výške 33.700 eur,

bola použitá na rekonštrukciu domu a 1.300 eur bola kúpna cena. Rovnako v tomto trestnom konaní žalovaná v 2. rade v priebehu r. 2018 vypovedala, že suma 33.700 bola použitá na rekonštrukciu domu a 1.300 eur bola kúpna cena. Až v tomto momente s prihladnutím na zistenie obsahu kúpnej zmluvy z januára 2018 začala plynúť subjektívna premlčacia doba jej nároku

voči žalovanej v 2. rade. Mala zato, že návrh na zmenu petitu a rozšírenie

uplatňovaného nároku 22. 5. 2019 bolo vykonané v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby proti žalovanej v 2. rade. Pre priznanie uplatňovaného nároku v zamietnutej časti proti žalovaným v I. a 4. rade je rozhodujúca údajná rekonštrukcia domu v N. E.. Mala zato, že žalovaní v I. a 4. rade žiadnym relevantným spôsobom nedokázali, žeby zabezpečovali rekonštrukciu domu, nepredložili žiadnu písomnú zmluvu, žiadny rozpočet, žiadne doklady o kúpe materiálu, žiadne doklady o platbe za remeselné práce, žiadne vyúčtovanie a to napriek tomu, že žalovaní v 1. a 4. rade vypovedali, že sa so žalovanou v 2. rade priebežne vyúčtovali. Ani žalovaná v 2. rade žiadnym spôsobom nedokázala existenciu rekonštrukcie domu prostredníctvom žalovaných v 1. a 4. rade. Záverom trestného konania bolo síce rozhodnutie o zastavení konania, avšak ani tu sa žalovaným nepodarilo dokázať rekonštrukciu domu prostredníctvom žalovaných v 1. a 4. rade. Dôkazy vykonané v tomto konaní jej jasne dokazujú, že sa žalovaná v 2. rade dohodla so žalovanými v I. a 4. rade o tom, že oficiálna kúpna cena bude 1.300 eur a zvyšné peniaze vo výške 33.700 eur budú poslané na čierno. Čo sa týka záveru súdu o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v 1., 3. a 4. rade., uviedla, že v čase prevádzania peňazí zo svojho účtu nemohla vedieť, na aký účel a na koho účet sú peniaze vyplácané. V prvom rade nemala vedomosť o obsahu kúpnej zmluvy a nemohla mať ani vedomosť o údajnej rekonštrukcii prostredníctvom žalovaných v I. a 4. rade., ku ktorej nikdy nedošlo. Potom ako sa cez internetbanking zadajú platobné údaje, do SMS správy dôjde len SMS kód, číslo účtu príjemcu, bez uvedenia jeho mena a suma. Aj o týchto sumách sa dozvedela až z výpisov z účtu za október 2016. O vlastníkoch účtov, na ktoré boli jej peniaze prevedené sa dozvedela až zo záverov trestného konania. Mala zato, že údajné dohody medzi žalovanými nemôžu byť na jej ťarchu, že peniaze boli zaslané na účty žalovaných a preto sa majitelia týchto účtov v prvom rade obohatili na jej úkor a až následne bola časť peňazí vložená do domu. Zároveň žalovaná v I. rade je spoločne a nerozdielne zaviazaná spolu s manželom žalovaným v 4. rade, nakoľko peniaze vložené na tento účet patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Súd vo svojom rozhodnutí prenáša dôkazné bremeno na žalobkyňu v tom smere, že sa vyjadril, že sa žalobkyňi nepodarilo dokázať, že peniaze, ktoré boli podľa žalovaných vložené do rekonštrukcie domu neboli takto použité. Mala zato, že naopak, žalovaní boli povinní dokázať, že peniaze použili do rekonštrukcie, o čom však nepredložili žiaden relevantný dôkaz. Vytýkala súdu, že nesprávne vyhodnotil jej výpoveď, keď mylne v bode 49. odôvodnenia napádaného rozsudku uviedol, že sa vyjadrila, že najprv sa dom v N. E. napíše na žalovanú v 2. rade, že ona jasne vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že žiadna takáto dohoda neexistovala, že žalovaná v 2. rade konala svojvoľne, bez dohody so žalobkyňou. Trestné konanie bolo zastavené len z dôvodu, že sa v ňom nepreukázalo, že sa mala nehnuteľnosť prepísať na žalobkyňu, potom ako bola zakúpená na meno žalovanej v 2. rade. Existenciu dohody o kúpe nehnuteľnosti na meno žalovanej v 2. rade však trestné konanie neskúmalo a existenciu takejto dohody žalobkyňa rázne poprela. Zároveň žalovaná v 2. rade existenciu takejto dohody nikdy nedokázala. Navrhla rozsudok v jeho výroku II. a III. zrušiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaná v 2. rade podala odvolanie proti výroku I. a III. rozsudku a žalovaní v 1., 3., a 4. rade sa odvolali iba proti jeho výroku III. o trovách konania. Odvolanie napadli z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) C.s.p., t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd dospel

na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Žalovaná v 2. rade považovala rozsudok vo výroku I., ktorým jej bola uložená povinnosť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyni sumu 21.300,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 22.11.2018 do zaplataenia a jeho závery za nesprávne a právne neudržateľné. Tvrdila, že súd nesprávne ustálil, že sa bezdôvodne obohatila na úkor žalobkyne, kedy jej žalobkyňa poskytla plnenie bez právneho dôvodu, resp. pokiaľ existovala medzi nimi dohoda o následnom prepise, či už na ňu, alebo na jej štyri vnúčatá, že od tohto právneho úkonu žalobkyňa platne odstúpila a tým privodila zrušenie takejto ústnej dohody. V prvom rade poukázala na skutočnosť, že v konaní bola preukázaná existencia právneho titulu, na základe ktorého jej žalobkyňa poskytla prostriedky na kúpu a rekonštrukciu nehnuteľnosti v N. E.. Týmto titulom je ústna dohoda medzi žalobkyňou a žalovanou v 2. rade. Súd sám uviedol v bode 49. rozsudku, že existenciu dohody medzi žalobkyňou a žalovanou v 2. rade mal za preukázanú, že za sporné označil výpovede žalobkyne a žalovanej v 2. rade o tom, aký mal byť ďalší postup pri disponovaní s vlastníctvom k rodinnému domu, t. j., či tento mal byť následne zo žalovanej v 2. rade prepísaný na žalobkyňu (ako to tvrdila žalobkyňa), alebo mal byť po dosiahnutí plnoletosti mal. detí H. (S.. O. M. J.) prepísaný na tieto deti a deti žalovanej v 2. rade (ako to tvrdila žalovaná v 2. rade). V tejto časti súd uviedol, že žiadna zo strán nepredložila súdu relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali pravdivosť jej tvrdení. Skutočnosť, ako mala žalovaná v 2. rade ďalej disponovať s nehnuteľnosťou, t. j. či túto následne prepísať na žalobkyňu alebo na vnúčatá žalobkyne, je podľa jej názoru bez právneho významu k predmetu konania. Pre predmet konania je kľúčovou otázkou, či existovala alebo neexistovala dohoda medzi žalobkyňou a žalovanou v 2. rade, na základe ktorej financie z predaja bytu žalobkyne budú použité na kúpu a rekonštrukciu nehnuteľnosti v N. E.. Nakoľko súd v bode 49. uvádza, že mal za preukázanú ústnu dohodu medzi žalobkyňou a žalovanou v 2. rade, na základe ktorej sa vlastníčkou nehnuteľnosti mala stať žalobkyňa v 2. rade, v čom sa zhodujú tvrdenia žalobkyne a žalovanej v 2. rade, je vylúčené, aby došlo k bezdôvodnému obohateniu na jej strane na úkor žalobkyne. To, či po nadobudnutí výlučného vlastníctva k nehnuteľnosti v N. E. mala alebo nemala túto nehnuteľnosť previesť do výlučného vlastníctva žalobkyne, je bez právneho významu k predmetu konania. Pokiaľ by aj bolo pravdivé tvrdenie žalobkyne (čo ale nie je), že mala následne prepísať túto nehnuteľnosť na ňu, tak potom žalobkyňa zvolila celkom nesprávny právny nástroj, kedy by sa žalobkyňa v takomto prípade mohla domáhať žalobou voči nej splnenia povinnosti previesť na žalobkyňu danú nehnuteľnosť, nie vydania bezdôvodného obohatenia. Tvrdila, že neobstojí ani záver súdu o tom, že pokiaľ existovala dohoda o následnom prepise domu na žalobkyňu, tak žalobkyňa od tejto dohody odstúpila a tým privodila jej zrušenie. Uvedený názor súdu je značne prekvapivý a nezodpovedá vykonaným dôkazom. Naopak, je v priamom rozpore s vykonaným dokazovaním. Žalobkyňa nikdy netvrdila, že by odstúpila od dohody so žalovanou v 2. rade a že by jej titulom odstúpenia od takejto dohody mali byť vrátené investované finančné prostriedky. Naopak, žalobkyňa v tomto súdnom konaní, ako aj v trestnom konaní prezentovala dve verzie. Podľa jednej verzie žalobkyne, mala byť nehnuteľnosť zakúpená najprv do vlastníctva žalovanej v 2. rade a následne prevedená do vlastníctva žalobkyne. Podľa druhej verzie žalobkyne mala byť nehnuteľnosť zakúpená priamo do vlastníctva žalobkyne a žalovaná v 2. rade ju mala podviesť tým, že túto zapísala na seba. Žalobkyňa však nikdy netvrdila, že by odstúpila od dohody so žalovanou v 2. rade a že by jej z titulu odstúpenia od dohody mali byť vrátené investované finančné prostriedky. Súd ani neuviedol kedy, na základe akého hmotnoprávneho úkonu, mala žalobkyňa odstúpiť od dohody so žalovanou v 2. rade. Poukázala na to, že rozhodnutie súdu je rozhodnutím „ultra petitem“, kedy súd svoje rozhodnutie odôvodňuje skutočnosťami, ktoré neboli žiadnou zo strán tvrdené a súd tak zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok odňatie možnosti konať pred súdom. Mala za zrejmé, že súd v takomto prípade priznal žalobkyni nárok na základe iného skutkového základu, než aký bol uvedený v žalobe. Podstatnou pre predmet konania je skutočnosť, že žalobkyňa sa s ňou ústne dohodla, že žalobkyňa investuje financie z predaja svojho bytu do nehnuteľnosti v N. E., ktorej vlastníkom bude žalovaná v 2. rade. Záver súdu o odstúpení žalobkyne od ústnej dohody je arbitrárny, nevychádza ani z vyjadrení strán a ani z vykonaných dôkazov. V tomto smere poukázala aj na viazanosť súdu rozhodnutím orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 193 C. s. p. a na uznesenie vyšetrovateľa OR PZ v Spišskej Novej Vsi zo dňa 14.01.2019, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie pre skutok, ktorého skutkový dej sa zhoduje so skutkovým dejom uvedeným v žalobe. Pokiaľ orgány činné v trestnom konaní ustálili, že takto vymedzený skutok sa nestal, je vylúčené, aby na podklade takto vymedzeného skutku bola žalobkyňa úspešná v civilnom konaní. Poukázala aj na to, že žalobkyňa sa až do podania žaloby nikdy nedomáhala vrátenia investovaných finančných prostriedkov, žiadala nehnuteľnosť prepísať do jej výlučného vlastníctva, avšak nikdy neuvádzala, že by prostriedky z predaja

jej bytu nemali byť použité na kúpu a rekonštrukciu nehnuteľnosti v N. E.. Toto tvrdenie prezentovala žalobkyňa po prvý raz až v podanej žalobe. Mala za zjavné, že podaná žaloba s úplne vymyká z rámca úkonov, ktoré žalobkyňa realizovala pred podaním žaloby. Naproti tomu sú jej vyjadrenia ako v trestnom, tak aj v tomto súdnom konaní, od počiatku konzistentné. Žalovaná v 2. rade po celú dobu tvrdí, že sa so žalobkyňou ústne dohodla tak, že sa zlúčia domácnosti v zakúpenej nehnuteľnosti, ktorej vlastníkom bude žalovaná v 2. rade, financie získané z predaja bytu žalobkyne budú investované na kúpu a rekonštrukciu takejto nehnuteľnosti, žalovaná v 2. rade postupne preberie na seba starostlivosť o mal. deti H. a po tom, čo tieto dovŕšia plnoletosť, bude nehnuteľnosť prevedená na ne a na deti žalovanej v 2. rade, každému rovným dielom. Žalovaná v 2. rade poukázala na to, že súd sa nedostatočne vykonal dokazovanie v rámci oboznámenia z pripojeného vyšetrovacieho spisu a spisu 14P/115/2018, že súd ich náležite neoboznámil, a nevypočul ako svedka S. O.J.O.Ú.. Poukázala na to, že v konaní navrhovali žalovaní prečítať výpovede žalobkyne v trestnom konaní, oboznámiť s ďalším obsahom vyšetrovacieho spisu a obsahom spisu 14P/115/2018. Súčasťou vyšetrovacieho spisu je napr. aj výpoveď S.. O., z ktorej vyplýva, na čom sa mali žalobkyňa a žalovaná v 2. rade dohodnúť v súvislosti s predajom bytu žalobkyne a zakúpením novej nehnuteľnosti. Súd návrhom žalovaných nevyhovel s tým, že právnenému zástupcovi žalovaných bude umožnené prečítať výpovede z trestného konania v záverečnom prednese. Žalovaná v 2. rade má za to, že takýto postup súdu nezodpovedá platnej procesnoprávnej úprave. Tvrdila, že žalobkyňa nepreukázala, že by investovala do nehnuteľnosti celú sumu 45.000,00 eur, že ona po celú dobu konania namietala investície žalobkyne nad rámec sumy 35.000,00 eur. Poukázala na výpoveď žalobkyne (č. l. 188 vyšetrovacieho spisu), kde bola žalobkyňa dotazovaná na rozpory v jej výpovediach ohľadne vnesených investícií, ktoré nedokázala hodnoverne vysvetliť. Súčet súm, ktoré mali byť odpísané z účtu žalobkyne, nedosahuje 45.000 eur. Žalobkyňa dokonca pri zmene návrhu ustálila súčet istiny až na 46.000,- eur, hoci by bol preukázateľne predaný za 45.000,- eur a žalobkyňa sa vyjadrila, že investovala len financie z predaja svojho bytu, nie iné, napr. úspory. Zástupca žalobkyne vo svojom záverečnom prednese dokonca tvrdil, že z peňazí z predaja bytu žalobkyňa splácala úver po svojom neb. synovi O., čím sám vyvrátil, že by celá suma 45.000,00 eur bola investovaná do nehnuteľnosti. Vytýkala súdu, že pochybil, ak vychádzal len z písomného prehlásenia žalovanej v 2. rade z 30.06.2017 a nevyhodnotil ho v kontexte ďalších dôkazov. K predmetnému prehláseniu sa vyjadrila tak, že ho podpísala pod nátlakom žalobkyne, v snahe „mať pokoj“ a preto je platnosť takéhoto prehlásenia prinajmenšom sporná, navyše, ak samotná žalobkyňa v trestnom konaní uvádzala rozpory ohľadne výšky ňou investovaných prostriedkov. Žalovaná v 2. rade ďalej namietala, že mala úspech voči žalobkyňi v prevažnej časti, že nárok žalobkyne voči nej (istina + úroky) k 15.07.2019 bol 50.853,96 eur, že spolu priznaná suma 21.985,68 eur (spolu s úrokmi) čo je 43,23% zo sumy 50.853,96 eur. Jej úspech je 56,76% a patrí jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,53%. Navrhla rozsudok vo výroku I zmeniť a žalobu voči nej zamietnuť.

8. Žalovaní v 1. ,3. rade a 4. rade v odvolaní namietali, že mali plný úspech v konaní, a preto im patrí 100% náhrada trov konania. Poukázali na to, že dôvody, pre ktoré im súd nepriznal právo na náhradu trov konania, nie sú dôvodmi, pre ktoré by mala byť celá ťarcha trov konania prenesená na nich, pokiaľ boli v konaní úspešní. Skutočnosť, že žalobkyňa je dôchodkyňou, nie je dôvodom, aby bolo možné od nich spravodlivo požadovať, aby znášali trovy konania, na ktorých náhradu majú nárok z dôvodu úspešnosti v spore. Rovnako tak týmto dôvodom nie je ani existencia iného súdneho konania (14P/115/2018) a ani to, že je žalobkyňa v oboch konaniach zastúpená advokátom. Nenamietajú legitímne právo žalobkyne na zastúpenie advokátom, avšak nakoľko ide o fakultatívne a nie obligatórne zastúpenie advokátom, nemôže byť takéto zastúpenie žalobkyne pripočítané na ujmu ich práv. Naopak, práve tým, že bola žalobkyňa v konaní zastúpená advokátom, mala možnosť vopred kvalifikovane posúdiť ňou uplatňovaný nárok a pokiaľ napriek tomu podala žalobu voči všetkým žalovaným, je potrebné aby znášala trovy konania, ktoré im spôsobila. Žalobkyňi v takomto prípade nič nebráni dohodnúť sa s nimi na splácaní trov formou splátok. Navrhli zmeniť rozsudok vo výroku III a zaviazat' žalobkyňu na náhradu ich trov konania v rozsahu 100%.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných navrhla rozsudok vo vyhovujúcej časti potvrdiť ako vecne správny.

10. Nesúhlasila s tvrdením, že by medzi ňou a žalovanou v 2. rade došlo k dohode o tom, že dom v N. E. sa najskôr napíše na žalovanú v 2. rade a neskôr na ňu. Takúto dohodu nikdy nepotvrdila, a aj v trestnom konaní sa len vyjadrila, že žalovaná v 2. rade do zmluvy dala svoje meno, bez jej vedomia a následne, keď sa na to dopytovala, jej to oznámila, že takto to bude lepšie. Jediná dohoda medzi ňou a žalovanou

v 2. rade bola, že zlúčia domácnosti preto, lebo žalobkyňa chcela svojej dcére, žalovanej v 2. rade pomôcť, nakoľko táto prebývala len v podnájdoch a mala nepravidelný a nedostatočný príjem. Ďalej poukázala na to, že nikdy medzi ňou a žalovanou v 2. rade nebola podpísaná nájomná zmluva, že takýto vzťah medzi nimi nikdy nevznikol. K tvrdeniam o výsledkoch trestného konania uviedla, že v trestnom konaní sa nepreukázala len dohoda o prepise domu v N. E. na ňu a nie, ako to mylne uvádzajú žalovaní v odvolaní, že vymedzený skutok v trestnom konaní je totožný so skutkovým stavom civilnej žaloby v tomto konaní. K tvrdeniu, že nepreukázala, že do domu vložila všetkých 45.000 eur, ktoré obdržala z predaja bytu v Spišskej Novej Vsi, uviedla, že predložila písomný dôkaz - čestné prehlásenie žalovanej v 2. rade, že finančné prostriedky vo výške 45.000 eur, ktoré jej matka - žalobkyňa získala z predaja bytu boli vložené na kúpu domu v N. E.. Opakovala, že ona v dobrej viere, že nadobudne vlastnícke právo k nehnuteľnosti v N. E., zverila svoje finančné prostriedky žalovanej v 2. rade, ktorá ich použila svojvoľne na získanie prospechu pre seba. Ona nikdy nemohla vedieť o dohode žalovaných a spôsobe údajnej rekonštrukcie a o tejto sa dozvedela až v r. 2018, keď jej bola poskytnutá zmluva o predaji domu v N. E. od žalovanej v 1. rade a z výpovedí žalovaných v 1. a 2. rade v trestnom konaní vedenom v r. 2018.

11. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne, k jej námietkam o nesprávnosti záverov súdu o premlčaní jej práva uviedli, že s nimi nesúhlasia a považujú ich za účelové, zavádzajúce, že súd sa správne vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania. Zdôraznili, že žalobkyňa od počiatku vedela, že financie získané predajom jej bytu sa použijú na kúpu a rekonštrukciu nehnuteľnosti v N. E.. Poukázali na to, že súd správne ustálil, že k ukončeniu rekonštrukcie z prostriedkov poskytnutých žalobkyňou došlo ku koncu r. 2016, a teda od 01. 01. 2017 začala plynúť premlčacia doba a jej námietky v odvolaní sú preto nedôvodné. Opakovane zdôraznili, že k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu ani nedošlo, nakoľko tu existoval platný titul - ústna dohoda, na základe ktorého žalobkyňa finančné prostriedky poskytla. K tvrdeniu žalobkyne, že žalovaní nepreukázali, že by zabezpečovali rekonštrukciu domu, považovali za neopodstatnené, odporujúce samotnej argumentácii žalobkyne, ktorá v úvode svojho odvolania uvádza, že súd správne vo svojom rozhodnutí konštatuje a považuje za dokázané, že všetky finančné prostriedky žalobkyne vo výške 45.000 eur boli vložené do kúpy a rekonštrukcie domu, ktorý je vo vlastníctve žalobkyne. V ďalšej časti odvolania potom žalobkyňa uvádza, že rekonštrukcia domu v dnešnej dobe stále nie je dokončená, lebo do nej zo strany žalovanej v 2. rade neboli vložené žiadne jej vlastné prostriedky, ale len finančné prostriedky žalobkyne. Poukázali na to, že žalobkyňa svojimi vyjadreniami nepopiera, že prebehla rekonštrukcia nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej v 2. rade, pričom žalobkyňa tvrdí, že táto rekonštrukcia bola vykonávaná výhradne z jej prostriedkov získaných predajom jej bytu. Ak žalobkyňa tvrdí, že rekonštrukcia sa uskutočnila výlučne z prostriedkov získaných z predaja bytu, tak nemôže zároveň namietat, že nebolo preukázané použitie týchto prostriedkov na rekonštrukciu nehnuteľnosti. K samotným investíciám uviedli, že z prevodov z účtu doložených žalobkyňou vyplývajú transakcie len v sume 33.000 eur, nie 45.000 eur, že nikdy nenamietali investície žalobkyne čo do sumy 35.000 eur, len vzniknutý rozdiel medzi sumou vyplývajúcou z výpisu z účtov, spolu 35.000 eur a sumu 45.000 eur, ktorú uvádza. Zdôraznili, že len suma 35.000 eur bola získaná predajom bytu žalobkyne a bola preukázateľne použitá na kúpu a rekonštrukciu nehnuteľnosti v N. E.. Zároveň namietali tvrdenie žalobkyne o tom, že by sa rekonštrukcia hradila výlučne z prostriedkov poskytnutých žalobkyňou, že v skutočnosti táto suma nepostačovala na celú rekonštrukciu nehnuteľnosti a ďalšie prostriedky poskytla žalovaná v 2. rade. K nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaných v 1., 3. a 4. rade uviedli, že odvolanie žalobkyne, ktorá tvrdí, že sú pasívne legitimovaní je nedôvodné, že súd správne ustálil, že u žalovaných v 1., 3. a 4. rade nie je daná pasívna vecná legitímácia, pričom svoje dôvody o nedostatku pasívnej legitímácie žalovaných súd dostatočne jasne, určito a vyčerpávajúco zdôvodnil v odôvodnení rozsudku, s ktorými dôvodmi sa stotožňujú. Tvrdenia žalobkyne, že neexistovala žiadna dohoda medzi ňou a žalovanou v 2. rade, ktorá údajne konala svojvoľne, bez dohody s ňou, považovali za zavádzajúce a zjavne v rozpore s vyjadreniami žalobkyne v súdnom konaní, ako aj v trestnom konaní. Poukázali pritom na výpoveď žalobkyne v trestnom konaní z 24. 4. 2018, v zmysle ktorej dohody prvotne malo dôjsť k prepisu domu na žalovanú v 2. rade a potom sa mal prepísať na žalobkyňu. Opakovali, že skutočnosť, že by mala žalovaná v 2. rade bez dohody so žalobkyňou uviesť do kúpnej zmluvy svoje meno, nebola nikdy preukázaná ani v trestnom konaní a toto tvrdenie žalobkyne je nepravdivé. Navrhli rozsudok vo výroku II. potvrdiť. Zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaných k jej odvolaniu uviedla, že v celom rozsahu zotráva na podanej žalobe v spojení s jej podaniami a na odvolaní proti rozsudku a preto sa k nemu osobitne nevyjadruje.

13. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie žalobkyne a žalovaných v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok vo výroku I. o povinnosti žalovanej v 2. rade zaplatiť žalobkyni 21.300 eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 21.300 eur od 22. 11. 2018 až do zaplattenia a vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti vo vzťahu k žalovaným v 1., 3. a 4. rade potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na dôvody ktoré v celom rozsahu odkazuje, pretože dôvody rozsudku sú správne a v zostávajúcej zamietajúcej časti vo výroku II. a vo výroku III. o trovách konania rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 a § 391 ods. 1 C.s.p.

14. Žalobkyňa v odvolaní napadla výrok II. rozsudku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku III. o trovách konania.

15. V odvolaní uplatnila odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., t.j. že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol., ide o nárok žalobkyne na zaplattenie 24.700 eur, uplatneného v zmysle zmeny žaloby z 22.5.2019 , navýšeného o sumy 1.000 eur a 23.700 eur, spolu 24.700 eur, ktorý zamietol pre premlčanie v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote a žalobu zamietol voči žalovaným v 1., 3. a 4. rade pre nedostatok pasívnej legitímácie na ich strane .

17. Odvolanie žalobkyne je sčasti dôvodné a to pokiaľ súd vo výroku II. žalobu v prevyšujúcej časti voči žalovanej v 2. rade zamietol, v dôsledku čoho vo výroku III. rozhodol aj o trovách konania.

18. Závery súdu a odôvodnenie rozsudku o premlčaní časti nároku žalobkyne voči žalovanej 2. sú nedostatočne odôvodnené a arbitrárne a napokon vychádzajú aj z nesprávneho právneho posúdenia veci pri aplikácii ust. o premlčaní časti nároku žalobkyne voči žalovanej 2.

19. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 24.700 eur bolo pre súd rozhodné, že nehnuteľnosť v N. E. bola zrekonštruovaná čiastočne zo sumy 45.000 eur do konca r. 2016, teda do 1. 1. 2017 a že od uvedeného dátumu začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota, v ktorej sa žalobkyňa mohla domáhať nároku na vrátenie peňazí vložených do investícií cudzej nehnuteľnosti. Vyslovil, že pôvodná žaloba bola podaná 8. 10. 2018, že žalobkyňa má nárok na vrátenie sumy žalovanej v pôvodnom návrhu, teda len vo výške 21.300 eur. Čo sa týka zvyšného nároku, t.j. sumy 24.700 eur, ktorej sa žalobkyňa domáhala až doplnujúcim alternatívnym návrhom z 22. 5. 2019, po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty, súd zamietol tento nárok ako premlčaný, z dôvodu včas vznesenej námietky premlčania žalovanou stranou.

20. Závery súdu o premlčaní časti nároku žalobkyne voči žalovanej 2. sú predčasné a zároveň aj nesprávne. Súd pre začiatok plynutia subjektívnej 2 ročnej premlčacej lehoty nebral do úvahy všetky rozhodné skutočnosti , potrebné pre jej posúdenie a následne jeho rozhodnutie podľa § 100 a § 107 ods. 1 a Obč. zák. Za rozhodný pre začiatok jej plynutia mal dátum, kedy došlo k ukončeniu investícií do rodinného domu z financií poskytnutých žalobkyňou, t.j. zo sumy 45.000 do konca r. 2016, teda do 1.1.2017, odkedy sa žalobkyňa mohla domáhať vrátenia svojich peňazí vložených do cudzej nehnuteľnosti. Súd opomenul akýmkoľvek spôsobom vysvetliť a zdôvodniť svoj záver, že práve od 1.1.2017 sa žalobkyňa mohla domáhať vrátenia svojich peňazí vložených do cudzej nehnuteľnosti. Je potrebné vziať na zreteľ tú skutočnosť, že pre aplikovanie 2 ročnej subjektívnej premlčacej lehoty a pre určenie začiatku jej plynutia je rozhodné zistenie okamihu, kedy sa oprávnený - žalobkyňa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil.

21. Podľa § 107 ods. 1, 2 Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

22. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. Ust. § 107 Obč. zák. upravuje odlišne od všeobecnej právnej úpravy subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Čo sa považuje za bezdôvodné obohatenie vyplýva z § 451 Obč. zák. Podľa ods. 2 tohto ust. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia je dva roky a začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie o tom, že došlo k obohateniu na jeho úkor a kto sa na jeho úkor obohatil.

25. V problematike premlčania v zmysle § 107 ods. 1 Obč. zák. je bohatá súdna prax, ktorá sa ustálila na tom, že pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby pre vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Vyžaduje sa skutočná (preukázaná) vedomosť oprávneného a teda nestačí, že mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť aj skôr. Pod poznatkami ust. § 107 ods. 1 Obč. zák. nemieni znalosť právnej kvalifikácie, ale len znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť. Oprávnený sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvie v zmysle § 107 ods. 1 Obč. zák. vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a osobe obohatenej, pričom nie je rozhodujúce, že už predtým mal možnosť sa dozvedieť skutočnosti, na základe ktorých si mohol urobiť úsudok o vzniku bezdôvodného obohatenia a o jeho výške. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia sumy je stanovená dvojaká kombinovaná premlčacia doba, t.j. subjektívna a objektívna. Tieto dve premlčacie doby začínajú, bežia a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - dvojročná, objektívna premlčacia doba je trojročná alebo 10 ročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Pre vzájomný vzťah subjektívnej a objektívnej premlčacej doby platí, že skončí, ak beh jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že oprávnenému ešte beží druhá premlčacia doba. Ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt a je vznesená námietka premlčania, nemožno právo priznať.

26. Súd sa prejednávanej veci pri posudzovaní plynutia 2 ročnej subjektívnej premlčacej doby nezaoberal a nevyhodnotil skutočnosti, kedy sa žalobkyňa skutočne dozvedela, že na strane žalovanej v 2. rade došlo k bezdôvodnému obohateniu v rozsahu 24 700 eur, ktorý nárok si uplatnila návrhom na zmenu žaloby z 5. 6. 2019 z titulu vložených investícií do nehnuteľnosti, t.j. kúpy domu v N. E.. Súd plynutie dvojročnej premlčacej lehoty v podstate posúdil podľa kritérií rozhodných pre plynutie objektívnej 3 ročnej premlčacej lehoty podľa § 107 ods. 2 prvá veta Obč. zák., podľa ktorého najskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky odo dňa, keď k nemu došlo (k bezdôvodnému obohateniu došlo ukončením rekonštrukčných prác, t.j. od 1.1.2017). V takom prípade, si žalobkyňa návrhom na zmenu žaloby z 5. 6. 2019 v 3 ročnej objektívnej premlčacej lehote uplatnila nárok na bezdôvodné obohatenie 24 700 eur včas.

27. Z uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti voči žalovanej 2. nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné a vec nesprávne právne posúdená v dôsledku nesprávnej aplikácie správneho ust. právneho predpisu (§ 107 ods. 1 a 2 Obč. zák.) na zistený skutkový stav.

28. Skutočnosť, že uvedená čiastka 24.700 eur bola do predmetnej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej 2. z titulu rekonštrukčných prác z finančných prostriedkov žalobkyne investovaná do 1. 1. 2017, sama o sebe nepreukazuje subjektívnu vedomosť žalobkyne o tom, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu, v akej výške a kto sa na jej úkor obohatil. Je potrebné, o.i., prisvedčiť námietkam žalobkyne, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že až v súvislosti s trestným konaním a od žalovanej 1. sa dozvedela o skutočnej kúpnej cene, za ktorú bola predmetná nehnuteľnosť v N. E. kúpená, t.j. za 1300 eur., ktorú kúpnu zmluvu jej žalovaná 1. predložila až v januári 2018 a že zostatok sumy po odpočítaní od sumy 45.000 eur mal byť použitý na rekonštrukciu rodinného domu.

29. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v zostávajúcej zamietajúcej časti vo výroku II. a vo výroku III. o trovách konania, ktoré súvisí s rozhodnutím vo veci samej zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

30. Odvolacie námietky žalobkyne proti zamietnutiu žaloby v prevyšujúcej časti voči žalovaným 1., 3. a 4. rade, sú nedôvodné.

31. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu, že žaloba voči žalovaným v 1., 3. a 4. rade je nedôvodná pre nedostatok pasívnej legitímácie na ich strane, v dôsledku čoho súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V celom rozsahu odkazuje na správne dôvody uvádzané súdom, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že syn žalovanej v 2. rade, t.j. žalovaný v 3. rade všetky finančné prostriedky, ktoré boli poukázané na jeho účet a rovnako aj žalovaní v 1. a 4. rade použili prostredníctvom žalovanej v 2. rade a čiastočne aj prostredníctvom žalobkyne a to na kúpu a rekonštrukciu rodinného domu v N. E., že prevody z účtu žalobkyne boli realizované žalovanou v 2. rade a za jej asistencie, použitím jej mobilného telefónu a dispozíciou jej kreditnej karty. Z vykonaného dokazovania rovnako vyplynulo, že žalovaný v 3. rade so svojím účtom, na ktorý bola od žalobkyne prevedená suma 10.000 eur nedisponoval, a že predmetné vložené peniaze boli použité prostredníctvom jeho matky žalovanej 2. na rekonštrukciu rodinného domu. S finančnými prostriedkami z účtu žalobkyne disponovala žalovaná v 2. rade, ktorá ich bezprostredne prevádzala z účtu žalobkyne na svoj účet, resp. na účet žalovaných v 1., 3 a 4. rade, t.j., že jej aktívnym konaním došlo k prevodu finančných prostriedkami z účtu žalobkyne, ktorá následne prevádzala tieto finančné prostriedky za účelom rekonštrukcie predmetnej nehnuteľnosti na ďalšie osoby. Záver, súdu o nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaných v 1., 3. a 4. rade je preto správny, lebo u nich nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok vo vzťahu k žalovaným v 1., 3. a 4. rade, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, potvrdiť ako vecne správny.

32. Žalovaní podali odvolanie voči výroku I. a výroku III. a to žalovaná v 2. rade voči výroku I., ktorým im bola súdom uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi 21.300 eur istiny s prísl. a žalovaní v 1., 3. a 4. rade voči výroku o trovách konania z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práv na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

33. Žalovaná v 2. rade v odvolaní namieta, že na jej strane nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, že absentuje preukázanie existencie právneho titulu, v dôsledku ktorého mala žalobkyňi vydať súdom priznané bezdôvodné obohatenie. Poukazuje na to, že preukázala existenciu právneho titulu, na základe ktorého jej žalobkyňa poskytla prostriedky na kúpu a rekonštrukciu nehnuteľnosti v N. E., a že súd sám uviedol v bode 49. rozsudku, že existenciu dohody medzi žalobkyňou a žalovanou v 2. rade mal za preukázanú.

34. Odvolanie žalovanej 2. voči výroku I. rozsudku o jej povinnosti zaplatiť žalobkyňi 21.300 eur istiny s prísl., nie je dôvodné a nie sú dané vyššie uvedené odvolacie dôvody.

35. Obsah práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod upravený v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo ma prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. O naplnení odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

36. V konaní a v postupe súdu nebolo zistené, aby sa dopustil nesprávneho procesného postupu, ktorým by znemožnil strane - žalovanej 2., aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V konaní nebola zistená žiadna z bližšie uvedených väd konania.

37. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 C.s.p., ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu, napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p.), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Typickou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je také porušenie práv strany sporu, v dôsledku ktorého jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ide napr. o nedostatok vyrozumienia strany sporu o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého bola strana sporu vylúčená z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a pod., neposkytnutie poučenia o povinnosti tvrdenia alebo poučenia o dôkaznej povinnosti, aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania, aj keď pre to neboli splnené podmienky a pod. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. C.s.p., napr. ak súd nevykonal dokazovanie na pojednávaní, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom, strane sporu v rozpore so zákonom nebolo poskytnuté právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali, a pod.

38. Uvedený odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nie je daný. V konaní nebola zistená vada, ktorej dôsledkom by bolo nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

39. Odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

40. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

41. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil

iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

42. Súd použil v prejednávanej veci správny právny predpis a správne ho i vyložil (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

43. Žalovaná v 2. rade vytýka záver súdu, že na jej strane došlo k bezdôvodnému obohateniu, čo je podľa jej názoru vylúčené, keďže medzi ňou a žalobkyňou bola dohoda (uvedená v bode 49. rozsudku), že nemohol dospieť k záveru, že žalobkyňa od tejto dohody platne odstúpila, ak ani samotná žalobkyňa nikdy takéto odstúpenie netvrdila. K uvedenej výhrade je potrebné uviesť, že obsahom dohody, ktorá bola medzi žalobkyňou a žalovanou v 2. rade nesporne preukázaná bolo, že medzi nimi malo dôjsť k zlúčeniu domácností, po tom, čo žalobkyňa odpredá byt a za takto získané peniaze sa kúpi nová nehnuteľnosť, v ktorej bude bývať žalobkyňa s deťmi neb. syna a dcéra N. - žalovaná v 2. rade so svojimi deťmi, a že so súhlasom žalobkyne malo dôjsť len k odpredaju jej bytu a k zakúpeniu ďalšej nehnuteľnosti za účelom spoločného bývania so žalovanou v 2. rade a mal. deťmi zverenými do opatery žalobkyne a mal. deťmi žalovanej v 2. rade. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že kúpená nehnuteľnosť v N. E. je vo výlučnom vlastníctve žalovanej 2., že finančné prostriedky na kúpu tejto nehnuteľnosti boli použité z účtu žalobkyne, ktorá získala predajom svojho bytu za 45.000 eur, a že z tejto sumy bola financovaná kúpa rodinného domu v N. E. za kúpnu cenu 1.300 eur, a že zostatok sumy bol použitý na rekonštrukciu predmetného rod. domu. Dôkazné bremeno bolo preto na žalovanej 2. preukázať dohodu medzi nimi o tom, že tieto finančné prostriedky získané od žalobkyne investovala na kúpu domu a následnú jeho rekonštrukciu, bez povinnosti žalobkyne tieto peniaze vrátiť. Dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažovalo žalovanú 2., že takáto dohoda bez akýchkoľvek pochyb bola medzi ňou a žalobkyňou aj uzavretá. Z uvedených dôvodov sa možno stotožniť so záverom súdu, že na strane žalovanej 2. došlo k bezdôvodnému obohateniu, lebo z účtu žalobkyne boli prevedené finančné prostriedky za účelom kúpi nehnuteľnosti, ktorá je v súčasnej dobe vo vlastníctve žalovanej v 2. rade a v časti aj na realizáciu rekonštrukcie tejto nehnuteľnosti, pričom samotná žalovaná 2. nespochybňuje skutočnosť, že finančné prostriedky, ktoré boli použité z predaja bytu zo sumy 45.000 eur v rozsahu 35.000 eur boli investované do kúpy domu a jeho následnej rekonštrukcie. Z uvedených dôvodov dohady o tom, či existovala dohoda o následnom prepise domu na žalobkyňu, či žalobkyňa o tejto dohody odstúpila a tým privodila jej zrušenie, že žalobkyňa nikdy netvrdila, žeby odstúpila od dohody so žalovanou v 2. rade, a žeby jej titulom odstúpenia od takejto dohody mali byť vrátené investované finančné prostriedky, sú bez právneho významu, lebo je nesporné, že finančné prostriedky použité na kúpu a rekonštrukciu rodinného domu minimálne v rozsahu 35.000 eur, čo potvrdila samotná žalovaná 2., boli použité z kúpnej ceny bytu, ktorý bol vo vlastníctve žalobkyne.

44. Výhrady žalovanej 2., že súd nedostatočne vykonal dokazovanie, že neoboznámil pripojený vyšetrovací spis, o.i. , v ňom obsiahnutú výpoveď svedkyne S.. O., sú nedôvodné. Z obsahu spisu vyplýva (zápisnica o pojednávaní z 15.7.2019 na č.l. 238 a 239), že súd sa oboznámil s obsahom pripojeného trestného spisu, že právni zást. žalobkyne a žalovaných sa oboznámili s jeho obsahom v rámci nahliadnutia do spisu 10.7.2019 - úradný záznam o nahliadnutí do súdneho spisu na č.l. 236 a, že súd na pojednávaní 15.7.2019 oboznámil aj obsah spisu 14 P/115/2018, ktorý je pripojený k predmetnej prejednávanej veci. Obsah vyšetrovacieho spisu je známy aj žalovanej 2., ktorá bola pred orgánmi činnými v trestnom konaní vylúčená, vrátane žalobkyne a ďalších svedkov. Je potrebné vziať na zreteľ aj tú skutočnosť, že S.. O., ktorá je dcérou žalovanej 2. sa v trestnom konaní nevyjadrovala k odplatnosti, resp. bezodplatnosti nadobudnutia rod. domu do vlastníctva jej matky - žalovanej 2. a aj podľa žalovanej 2. mala len dosvedčiť, že táto nehnuteľnosť sa kúpi na meno žalovanej 2. Pripojený vyšetrovací spis pritom nebol jediným dôkazom, z ktorého súd vychádzal a na základe ktorého rozhodol, vo veci vykonal aj ďalšie dôkazy, ktoré riadne vyhodnotil, v dôsledku ktorých dospel k správnym skutkovým a právnym záverom o povinnosti žalovanej 2. zaplatiť žalobkyne 21.300 eur istiny s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 21.300 eur od 22.11.2018 až do zaplatenia.

45. Z obsahu zápisnice o pojednávaní z 15.7.2019, o.i., vyplýva, že žalobkyňa ani žalovaní nemali ďalšie návrhy na dokazovanie, že súd uznesením vyhlásil dokazovanie za ukončené (zápisnica na č.l. 244). Z uvedeného dôvodu nie je vo veci daný odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p., t.j., že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k výroku I. rozsudku.

46. K výhrade žalovanej 2. o viazanosti súdu rozhodnutím orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 193 C.s.p. je potrebné uviesť, že súd je viazaný rozhodnutím orgánov činných v trestnom konaní, avšak len pokiaľ ide o jeho rozhodnutie, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Vyhodnotenie skutkového stavu v civilnom sporovom konaní a jeho vyhodnotenie je na civilnom súde, ktorý vykonané dôkazy v trestnom konaní môže podporne použiť ako dôkaz.

47. Námietskami žalovanej 2. ohľadom rozsahu investícií do rod. domu nad súdom priznanú sumu, sa bude súd opätovne zaoberať v ďalšom konaní a opätovnom rozhodovaní vo veci samej, t.j. o zaplatenie 24.700 eur istiny s prísl., vrátane posúdenia námietky premlčania a to čo do základu a výšky a to nad priznanú sumu, t.j. 21.300 eur.

48. Z dôvodu, že odvolací súd zrušil rozsudok v zostávajúcej zamietajúcej časti vo výroku II, zrušil jeho výrok III. o trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou 2. rade. a v jeho rámci vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 1., 3. a 4. rade. Aj keď je rozhodnutie súdu vo veci samej vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanými v 1., 3. a 4. rade právoplatné, je rozhodnutie o trovách konania, ktorým súd náhradu trov konania úspešným žalovanými v 1., 3. a 4. rade nepriznal, berúc do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne podľa § 257 C.s.p., nepreskúmateľné a predčasné. Súd nezisťoval, či by ich nepriznaním nevznikla žalovaným neprimeraná ujma, pričom by mal prihliadnuť aj na postoj strán sporu v konaní.

49. Z uvedeného dôvodu súd opätovne rozhodne aj o trovách konania pred súdom prvej inštancie a trovách odvolacieho konania.

50. Povinnosťou súdu bude opätovne posúdiť zostávajúci nárok žalobkyne voči žalovanej na sumu 24.700 eur istiny s prísl., čo do základu a výšky, opätovne posúdiť námietku premlčania tohto nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, riadiac sa vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, vo veci opätovne rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné, pričom sa vyrovná so skutočnosťami uvádzanými žalobkyňou v odvolaní a vo vyjadrení žalovanej 2. k odvolaniu.

51. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

52. Výsledok hlasovania - pomer hlasov :3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).